minnen, för att så få oss sjelfva med, då vi komma inför Gud. Endast med vår verklighet kunna vi i verkligheten komma för honom; och åter, vår verklighet, den är sådan som vårt lif, våra gerningar. Det är en allvarsam sak att så komma, men en välsignad sak, ty i Gud å sin sida kan och skall då ock komma emot oss med sin hela verklighet i Christus, vår Frälsare. O hvilken glädje, om vi ännu, medan vi äro i denna hyddan, finge mötas i gemensam erfarenhet af Hans förlåtande nåd och hans rikes kraft!

Helsa hjertligast de dina och Mimma, Elin och Mannes

från din vän
C. W. Bergman

Djurgården, Rosenvik den 2 Febr. 90.

Kära broder John!

Det är nu tvenne kärkomna och utförliga telegrammer jag har att erkänna, det första som underrättade om Eder lyckliga framkomst, det andra på Karlsdagen, hvilken Pappa under sina sista dagar förra året hade i minnet. Haf tack för hågkomsten!

Vi hafva nu kommit ett godt stycke fram i tiden, sedan vi skildes åt här i Stockholm. En oförmodad och ganska gripande episod i familjehistorien var Annie's

plötsliga hädanfärd, hvarom Therèse helt visst har meddelat närmare underrättelser. Besynnerligt nog, emot vanligheten kom hon till mig trenne gånger efter hvarandra på korta besök, och ingaf mig då vid de tvenne första en känsla af någonting oförklarligt. Jag visste ej hvad det var, men fann hennes väsende vida angenämare (eller huru jag skall uttrycka mig) än eljes. Den tredje gången – Trettondedagen – var jag ej hemma, men Sofi har sagt att hon icke mindre än 3 ggr kom tillbaka sedan hon redan tagit afsked, och då hon

fann lille Harry (Pauls äldste) i salen, sade hon till honom mycket uttryckligt: Glöm ej, Harry, att hälsa farbror Carl! Det var sista meddelandet till mig.

Som du kanske hört, samlades all slägten, äfven Upsalaborne, här hos mig till middag, då vi återvände från grafven. Det blef genom Guds välsignelse en god stund och samvaro. –

Och nu, broder John, låtom oss ej försumma den hastigt flyende tiden, då Gud ännu bjuder oss bättringsnåden. Vi måste gå in i vårt hjerta och gå till baka till vårt lif, våra